

CHIẾN SĨ Ý TÍ HON CỦA ĐỨC CHÚA GIÊSU

Đôi vợ chồng trẻ nhà Vacchina lấy nhau từ vài năm qua, nhưng vẫn chưa có mụn con nào. Ông bà sống tại thành phố Asti (Bắc Ý). Với trọn lòng tin tưởng, bà Natalina khẩn cầu Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA ban cho mình một đứa con. Lời cầu xin được khăng khậm. **Bé Giorgio chào đời ngày 8-3-1928.**

Ngay từ thơ ấu, bé được hiền mẫu dạy làm dấu Thánh Giá, dạy đọc kinh cầu nguyện và dạy hiểu rằng Đức Chúa GIÊSU ẩn mình trong Nhà Tạm.

Niềm lo lắng đầu tiên của bé là tránh xa tội lỗi và muốn sống ngoan hiền như một thiên thần. Mặc dầu chưa cấp sách đến trường nhưng bé đã thuộc lòng 10 Điều Răn Đức Chúa Trời và nhiều chuyện kể trong Phúc Âm. Mỗi Chúa Nhật bé theo Mẹ đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ. Bé ước ao cho các trẻ em khác

cũng đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ như bé.

Lên 5 tuổi, bé Giorgio gia nhập Hội Công Giáo Tiến Hành ngành thiếu nhi và xin Mẹ đưa đi dự các buổi họp mặt của thiếu nhi tại giáo xứ.

Năm 6 tuổi, bé cấp sách đến trường và tức khắc trở thành học sinh xuất sắc. Niềm ước mong to lớn nhất của bé là muốn có thêm một em gái hay một em trai trong nhà. Năm 1935, diễn ra lễ phong chân phước cho Mẹ Jeanne Antide Thouret (1765-1826) - người Pháp - sáng lập dòng Nữ Tu Bác Ái. Nhân dịp này, bức ảnh chân phước được trưng bày tại nhà thờ thánh Secondo (+30-3-119) ở Asti nơi giáo xứ của bé Giorgio. Mỗi ngày, khi đi ngang bức ảnh, ***bé kêu cầu: "Xin Mẹ gởi đến cho con một em gái!" Lời cầu được khăng khậm. Một bé gái chào đời và được đặt tên Antida.***

Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng chiếm chỗ đứng rộng lớn trong trái tim nhỏ bé của Giorgio Vacchina. Bé khám phá ra Tình Yêu THIÊN CHÚA và cảm nhận Tình Yêu này. Khi gần đến lễ Giáng Sinh, bé dọn Hang Đá để đặt tượng Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng. Và từ lễ Giáng Sinh, bé thường đứng trước Hang Đá để đọc kinh sáng và kinh tối. Rồi bé rủ thêm các thiếu nhi khác đến cầu nguyện trước Hang Đá nữa.

Bé Giorgio ngoan hiền và hiểu rõ giáo lý đến độ Cha Sở chấp nhận cho bé Xưng Tội và Rước Lễ lần đầu ngày 22-4-1935 tức năm bé được 7 tuổi. Vào ngày Rước Lễ, bé hứa với Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể sẽ thường xuyên rước Chúa và giữ mình trong trắng như một thiên thần.

Tháng 7 năm 1935 gia đình bé chuyển về sống tại thành phố Torino (Bắc Ý). Nơi trường học mới, bé chinh phục cảm tình của hết mọi người. Nhưng hạnh phúc không kéo dài lâu. Ngày 7-2-1936 bé ngã bệnh nặng phải nằm liệt giường. Từ đây bắt đầu con đường thánh giá kéo dài ròng rã 5 tháng cho đến khi bé tắt thở vào ngày 8-7-1936, tròn 8 tuổi.

Lúc vừa ngã bệnh, bé Giorgio nói với hiền mẫu:

- Con đã quyết định trở thành thánh. Giờ đây con bị bệnh. Con sẽ xin Đức Chúa GIÊSU gởi đến cho con thật nhiều đau khổ để đền bù tội lỗi. Con sẽ không phạm tội để đến giờ chết con bay thẳng về Thiên Đàng!

Niềm vui lớn lao nhất của bé Giorgio trong những ngày đau bệnh là được Cha Sở thường xuyên viếng thăm, ban bí tích Giải Tội và cho bé rước Mình Thánh Chúa. Cha Sở không quên tặng bé một tràng chuỗi mân côi. Bé sốt sắng lần rất nhiều chuỗi mân côi trong ngày để cầu cho Ba Má, cho gia đình và cho các bạn cùng lớp. Giường bệnh trở thành bàn thờ nơi bé Giorgio dâng lên Đức Chúa GIÊSU các đau khổ của bé.

Một buổi tối tháng 5, bé nói với hiền mẫu:

- Đức Chúa GIÊSU cho con biết là con sắp chết. Xin Mẹ đừng khóc. Con sẽ trở thành một thiên thần và Đức Chúa GIÊSU sẽ sai con đi canh giữ ai đó, có lẽ là em gái con chẳng!

Những tuần lễ cuối đời, bé Giorgio sống thật quảng đại và tràn đầy tình thương. Bé thường nói:

- Con sẽ bay thẳng vào Thiên Đàng, đến với Đức Chúa GIÊSU!

Thiên Đàng và Đức Chúa GIÊSU chiếm trọn tư tưởng và ước mơ của bé.

Mặc dầu được chữa trị khẩn trương, bệnh tình mỗi ngày một trầm trọng thêm. Dầu vậy có lần bé nói:

- Nếu khỏi bệnh con sẽ làm Linh Mục và đưa nhiều thiếu nhi đến với Đức Chúa GIÊSU như thánh Gioan Bosco vậy!

Thời gian ngắn trước khi chết, bé nói với hiền mẫu:

- Chết như thế nào hả Mẹ? Khi mọi sự xong xuôi, lúc con chết rồi, chỉ mình Mẹ mặc áo cho con thôi nhé!

Giờ cuối cùng điểm. Ngày 8-7-1936 toàn căn nhà im lặng như tờ. Bé nói với hiền mẫu:

- Mẹ đọc kinh đi! Con không còn sức để đọc nữa!

Rồi Bé chăm chú lắng nghe tiếng Mẹ đọc kinh cho đến đúng 23 giờ đêm, Giorgio Vacchina êm ái từ giã cõi đời, ra đi về với THIÊN CHÚA, Đấng bé hiểu rõ và hết lòng yêu mến.

... "Nếu anh em yêu mến Thầy, anh em sẽ giữ các điều răn của Thầy. Thầy sẽ xin Chúa Cha và Người sẽ ban cho anh em một Đấng Bảo Trợ khác đến ở với anh em luôn mãi. Đó là Thần Khí sự thật, Đấng mà thế gian không thể đón nhận, vì thế gian không thấy và cũng chẳng biết Người. Còn anh em biết Người, vì Người luôn ở giữa anh em và ở trong anh em" (Gioan 14,15-17).

(Paolo Rizzo, "In Braccio a Gesù - Profili di ragazzi esemplari", 23 Giugno 2006, trang 116-125)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt